

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XLVII. Usurpatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

IX.

Quoties per cessionem mutatur persona creditoris, toties usurae usurarum non debentur, quia quicquid non potuit exigere cedens, illud nec potest cessionarius, utpote cuius omne jus venit ex persona cedentis.

Limita, ut procedat, si mutata sit persona creditoris per cessionem simplicem, secus, si per delegationem: quia per hanc prior obligatio tollitur & plane nova constituitur.

Quando ad usuras teneatur Tutor, vid.
TUTOR.

C A P. XLVII.

Usurpatio.

Usurpatio & consuetudo in iure sibi opponuntur l. 13. §. ult. *vers. usurpatum tamen illud, de injur. 2. F. 1. §. 1. F. 13. §. 2. F. 26. c. 1. §. filii nati. §. moribus.* Diligenter atque distingvendum, utrum usurpatio aliquo iure vel ratione aliquanitur, nec ne. Priori casu cum connivere Legumlatores soleant, vincit usurpatio ius etiam rationabile, per text. *notab. 1. F. 13. in fin. posteriore casu: utcumque invaluerit usurpatio, tamen in contradictorio iudicio non debet attendi, per text. in l. injuriarum 13. §. ult. ubi usurpatum tamen, & hoc est, tamen si nullo iure: quare si quis prohibeatur, adhuc injuriarum agi potest. de injur. §. c. non putamus 2. de consuetud. in 6. can. pradia 5. caus. 12. quest. 2. Qvemadmodum etiam Germanis differunt eim Gebrauch und Mißbrauch. Est corruptela potius quam consuetudo dicenda. Neque hæc nova, sed vetustissima querela est, quod bonæ leges à malis hominibus observatæ non fuerint: interim apud bonos auctoritati Legum nec quicquam decessit, uti quidem nugatur Hermannus Conringius in de clamazione frivola, de origine juris German. Sic enim Plaut. in Trinum, act. 4. scen. 3. vers. 30.*

Mores Leges jam produxerunt in potestatem suam.

Magis quæis sunt obnoxiosæ, quam parentes liberis

Ea misera etiam ad parietem sunt fixa clavibus ferreis.

Ubi malos mores affigi nimio fuerat æquius.

Hinc etiam Cicero 2. offic. testatur, grassantibus bellis civilibus totam dignitatem Jurisprudentiæ collapsam fuisse, Ictum ergo oportet cum Horatio

Hostem esse atque inimicum hominum morumque malorum.

C A P. XLVIII.

Usus, Ususfructus, Ususfructuarius.

Axioma I.

Usus simplex non inducit acquisitionem juris.

Socin. conf. 131. col. 1. 2. in presenti consultatione Gylman. 4. vot. 11. n. 56. pag. 32.

II.

Ususfructus nudus cum proprietate nihil habet commune l. restit. 25. ff. de V. S. l. permitti 52. in princ. ff. de acquir. possess. Henning. Gorden. conf. 23. n. 6. ubi ait Ususfructum opponi dominio Zas. in l. nemo prohibetur n. 6. ff. d. excep. Regner. Sixtin. 3. conf. Marp. 7. n. 7.

III.

Ad usum certum si quid destinatum est, ad illum, non ad alium debet converti clem. ult. in pr. de relig. domib.

IV.

Usus non est rerum usu consumptibilium, extr. av. g. ad conditorem §. quamquam & S. nec obviat. de V. S.

V.

Usus longævus legem ac rationem vincere nequit, c. consuetudinis 4. dist. 11. unde & usus pravus ratione & lege superatur c. 1. dist. 11. quæ cedit etiam auctoritati d. c. 1. dist. 11. quæ de causa si usus veritati contrarius, aboleri debet, c. si consuetudinem 5. dist. 8.

VI.

Usus Legum antiquarum, quæ vetustate & incuria obsoleverunt, nullus est c. fuerunt 2. dist. 7.

VII.

Utens re male, male possidet, quid dicam in fin. 14. q. 4.

VIII.

Uti præsupponit, quod cum usu salva rei substantia manet. extr. av. g. ad conditorem. §. nec obviat de V. S.

IX.

Dominus re sua liberrimè uti & abuti potest, l. 25. §. 11. & l. 31. §. 3. de petit. hered. & improbatum est LL. pactum, ne liceat Domino liberè re suâ uti, l. pen. de p. et. cum nemo alteri super rei suæ usu vel abusu legem dicere possit, l. 2. proemptor. ubi Wesenb. n. 6. & C. A. th. 5. ita ut domino abutendi tunc dicitur dñm intendi nequeat Argentr. ad conf. Britann. art. 421. lit. a. p. 1088. Ubi tamen observa (1.) ut cuilibet quidem libere re sua licere, quatenus prohibitum non est. text. in l. statuas 7. C. de religiof. Wesenb. de acquir. rer. domin. n. 12. §. 4. Inst. de jur. person. (2.) abuti re sua hæcenus licere, quando abusus est modicus d. l. 25. §. 11. vid. Osterman. rational. ad §. ult. Inst. de his qui sunt sui vel alien. jur. quod igitur dictum tale pactum LL. improbari; id verum si nimirum sine justa causa hoc pactum indicatur, l. ult. C. de pact. inter empt. & vendit. Wesenb. in parat. de distract. pign. n. 5.

X.

Ad usus profanos relicti, ad meliores converti possunt, l. 1. C. de expens. ludor. lib. 11.

XI.

Usus loquendi considerari debet, c. quamvis 9. extr. de V. S. Usus enim vocis alius est ex subtilitate, alius ex exacta phonetia l. licet. 58. de V. S.

XII.

Cujuscunque rei usus est sine abusu, illius verus datur